

THƯ NGỎ

Thưa Quý vị,

Cầm trên tay là bản tin mới nhất của nhóm Góp Một Bàn Tay (GMBT)

Kết thúc năm tài chính là biểu hiện của những chuỗi ngày bận rộn cho anh chị em nhóm GMBT, đặc biệt đối với tổ dự án vì tháng Sáu ở Việt Nam cũng là lúc niên học vừa kết thúc.

Chúng tôi đang tíu tít chuẩn bị thu thập học bạ và hồ sơ của các em học sinh từ khắp nước Việt Nam để gửi đến Melbourne hầu chuẩn bị kiểm tra kết quả học tập thường niên của các em. Như được giải thích trong bài phỏng vấn Mai Nhon, điều hợp viên chương trình giáo dục, đây là một trong những quá trình vô cùng quan trọng của nhóm.

Từ lúc nhóm sơ khai vào năm 2000, chỉ có 20 em học sinh từ Huế được bảo trợ, nhưng chỉ riêng niên học vừa qua, với sự đóng góp hảo tâm của quý vị, nhóm rất vui được trình bày rằng hơn \$50,000 đã được sử dụng cho chương trình giáo dục, tạo điều kiện và đem hy vọng và một tương lai sáng cho hơn 800 em học sinh từ khắp tỉnh thành Việt Nam được đến trường.

Với hy vọng tạo điều kiện giúp đỡ đời cho trẻ thơ bị thiệt thòi, mục tiêu của nhóm trong vòng vài năm tới là nói rộng hai dự án y-tế và xây sửa trường lớp. Tính đến nay, nhóm thực hiện được trên 400 ca phẫu thuật cho trẻ em nghèo từ các vùng hẻo lánh Việt Nam. Sau khi điều hợp xong 70 ca phẫu thuật vào tháng Tư, 2009, cô Thu Dương, điều hợp viên dự án y-tế, sẽ trở lại Việt Nam vào tháng 11 này để thực hiện thêm 100 ca nữa. Chúng tôi cũng đang chuẩn bị tổ chức một cuộc hành trình cho các thành viên và hiệp hội bạn tham gia vào công trình xây sửa trường lớp vào mùa Hè 2010.

Với nền kinh tế khó khăn hiện nay, nhiều tổ chức thiện nguyện phải giảm thiểu chi tiêu cho dự án, nhưng thực tế đau lòng là người nghèo Việt Nam lại nghèo hơn và cần tia hy vọng hơn lúc nào hết. Vì vậy chúng tôi bộp bộp tăng ngân quỹ đến \$30,000 cho chương trình y tế và \$10,000 cho chương trình xây sửa trường lớp. Để tiếp tục thực hiện sứ mạng trao cơ hội và thay đổi đời sống trẻ nghèo, chúng tôi rất cần lòng nhân đạo của quý vị luôn luôn mở rộng.

Chương trình Đi Bộ Gây Quỹ vào tháng Tư vừa qua diễn ra thành công tốt đẹp, quý vị có thể theo dõi bài tường trình trong bản tin này. Cuộc gây quỹ lớn nhất trong năm là dạ tiệc "On Their Way" sẽ được tổ chức vào thứ Sáu ngày 18 tháng Chín, 2009. Dạ tiệc hằng năm này luôn thu hút trên 400 người tham dự. Chúng tôi cần trên 40 thiện nguyện viên giúp lo việc hành chánh, bán vé, đưa khách vào bàn v.v. Tôi ước mong mỗi chúng ta, người góp của, kẻ góp công để cho bữa cơm được thành công tốt đẹp.

Cuối cùng, phải nói về những sinh hoạt của thành viên ngoài công việc điều hành nhóm. Điều hợp viên thiện nguyện viên, cô Phương rất bận rộn tổ chức nhiều sinh hoạt cho thành viên, mong tất cả có thời gian giải trí, trau dồi tình đồng hương. Tôi hy vọng bài tường trình của cô sẽ thu hút được thêm thành viên mới. Hãy liên lạc với cô Phương để biết thêm về cơ hội góp tay vào công việc thiện nguyện của nhóm nhé.

Tôi mong được gặp thành viên, mạnh thường quân, các nhà tài trợ, thân hữu cũ mới của nhóm vào dạ tiệc thường niên lần thứ 9 tới đây.

Thân kính,
Nguyễn Thị Thanh Nhân
Chủ tịch

CONTENTS

	TIẾNG VIỆT	ENGLISH
Thư ngỏ	1	5
Tường Trình Buổi Đi Bộ Gây Quỹ 2009	2	6
Bảng Sơ Kết Tài Chính Các Dự Án	2	7
Dự án Phú Yên - Duyên nợ của Mai Nhon	3-4	8-10
	Acknowledgement of Sponsors	11
	Donation Form	11
	9th Annual Fundraising Poster	12

Tham dự viên tại điểm khởi hành của buổi đi bộ

BẢN TƯỜNG TRÌNH CỦA CUỘC ĐI BỘ GÂY QUỸ 2009

Buổi đi bộ gây quỹ hàng năm “Hãy vì trẻ em không đi được” của nhóm góp GMBT thành công mỹ mãn với hơn 170 tham dự viên tại công viên Studley Park, Fairfield Victoria. Tổng số tiền quyên góp năm nay là \$27,756.40, với số tiền \$18,124.30 thu được trong ngày đi bộ và phần còn lại là số tiền ủng hộ toàn quốc.

Với số tiền này, nhóm GMBT sẽ giúp mổ chỉnh hình phục hồi chức năng đi đứng cho 89 em tật nguyền, tạo cho các em một cơ hội để được một tương lai tươi sáng hơn.

Trong thời gian qua chị Thu Dương, điều hợp viên của dự án mổ chỉnh hình đã về Việt nam để phối hợp cùng êkíp bác sĩ Việt nam giúp mổ 70 ca chỉnh hình thành công. Mục tiêu của năm sau của nhóm là giúp thêm 100 ca mổ chỉnh hình này.

Sau đây là chi tiết của một số giải thưởng trong ngày đi bộ gây quỹ.

Người về đích sớm nhất là: Martin Võ
Số tiền quyên góp cao nhất: anh Thi Nguyễn (\$650)
Tham dự viên trẻ nhất: bé Nathan Trần (3 tuổi)
Tham dự viên cao tuổi nhất: Bác Lê Thị Cẩm Nhung (76 tuổi)

Nhóm GMBT xin chân thành tri ân tất cả các tham dự viên có mặt trong buổi đi bộ, cùng các nhà bảo trợ, mạnh thường quân và các cơ quan truyền thông sau đây đã hỗ trợ và quảng bá buổi đi bộ gây quỹ.

Nhà bảo trợ

Diamond Head Fashions
Happy Receptions
Ly Hong Phone Cards
Zuffa Cafe
Love Pho
Essendon Football Club
Bình Hưng Groceries
Dr. Teresa Nguyen
Mr Hoa Nguyen & Andrew Nguyen
Mr Duc Trinh & Nguyen Trinh

Hội Đoàn

GDPT Đại Bi Quan Âm
GDPT Chánh Đạo
GDPT Đại Bi Quảng Đức
Hương Đạo Yết Kiêu
International Artist Academy
Cộng Đồng Người Việt Tự Do Victoria
Tổng Hội Sinh Viên Việt Nam Victoria

Cơ quan truyền thông

SBS Radio – Vietnamese Program
SBS Worldview
Radio 97.4 FM

Nguyễn Cường
Trưởng Ban Gây Quỹ

PROJECT EXPENDITURE 2008–2009 SƠ KẾT TÀI CHÍNH CÁC DỰ ÁN : 2008–2009

Education Program - Giáo Dục	63,383
Infrastructure Program - Xây Dựng	-
Medical Program - Y Tế	19,400
Special Relief Fund - Quỹ Cứu Trợ	2,000
Project Management - Điều Hành Dự Án	1,652
Total - Tổng Cộng	\$86,435

Trên đường đến trường trong một ngày mới

DỰ ÁN PHÚ YÊN DUYÊN NỢ CỦA MAI NHƠN

Một chiều thứ bảy của tháng bảy năm 2008, nhóm Góp Một Bàn Tay họp lại ở nhà của mình, cùng ngồi nhập dữ liệu, cập nhật database, lưu hồ sơ của các em học sinh của dự án giáo dục, cấp học bổng cho trẻ em nghèo. Chồng hồ sơ cao ngất, nặng trĩu, từ nhiều tỉnh, thành xa xôi khắp Việt Nam được chuyển về Melbourne. Việc nhập dữ liệu luôn là một công việc có ý nghĩa và được nhóm chờ đợi nhất, bởi vì đây chính là dịp các thành viên của nhóm được nhìn tận mắt, sờ tận tay những “trái ngọt” từ đóng góp của các mạnh thường quân. Dựa trên kết quả học tập của các em, cộng thêm hoàn cảnh gia đình của từng em, và đề nghị từ Điều phối viên dự án, Ban Điều Hành Nhóm sẽ duyệt để các em được tiếp tục nhận bảo trợ cho năm học mới.

Có lẽ ưu tiên gia chủ, nên HĐ được Điều phối viên dự án giáo dục – Mai Nhơn (MN) giao riêng dự án Phú Yên, một trong những dự án nhiều hồ sơ, giấy tờ nhất để cập nhật. Miệt mài một buổi chiều, lẳng xăng chạy ra chạy vào phục vụ các thành viên khác đang hăng say làm việc, cuối cùng hơn 7 giờ tối, HĐ đã hoàn thành xong bộ hồ sơ của dự án Phú Yên. Ấm ức vì bị “đi”, HĐ đã “bắt cóc” MN không cho về, để thực hiện buổi trò chuyện dưới đây.

Vi sao là Phú Yên?

Dự án Phú Yên đến như một cái duyên. Hồi năm 2005, MN nghỉ việc, về Việt Nam “rong ruổi” sáu tháng. Trong 6 tháng đó, MN đi từ Nam ra Bắc, đến hơn 139 làng, xã vùng sâu vùng xa, mỗi nơi chọn một ngôi chùa, lập tặng một tủ sách cho các em trong vùng. Cùng cơ hội, MN đi tìm xem nơi nào chọn được người có tâm huyết, tin cần được thì sẽ mở rộng chương trình học bổng. Xã An Thạch, Huyện Tuy An, Tỉnh Phú Yên đã được chọn trong dịp đó.

MN có kỷ niệm đặc biệt nào với các em nhỏ ở đây không?

Khi MN đến An Thạch, được gặp một nhóm các em khoảng 12 – 13 tuổi, đang sinh hoạt gia đình Phật Tử tại chùa. Mặt em nào cũng sáng sủa, thông minh, dù áo sơ mi trắng các em khoác trên mình đã thâm kim, áo của một vài em còn có những miếng vá nhỏ. MN có hỏi thăm thì được biết em chỉ có một bộ đồ này thôi, mặc cả khi

đi học và đi sinh hoạt gia đình Phật Tử. Phần lớn các em đều một buổi đi học, một buổi đi bán vé số, chăn bò, hoặc gánh nước thuê, còn ba mẹ các em thường thì xa nhà, vào thành phố bán hàng rong.

Cũng qua những em bé này mà MN muốn triển khai dự án giáo dục ở An Thạch. Các em ở đây học không xuất sắc, nhưng MN hiểu hoàn cảnh các em. Vừa đi học, vừa đi làm thuê, tự lo ăn uống vì ba mẹ đi làm xa, đứa lớn chăm sóc đứa nhỏ hơn. Khi gia đình các em phải chạy ăn từng bữa, được học sinh tiên tiến hay chỉ là trung bình, đủ lên lớp là cả một quá trình nỗ lực đáng ghi nhận của từng em. MN bắt đầu dự án An Thạch, Phú Yên với 10 em, 3 học sinh tiên tiến, 7 em học sinh trung bình. Cô giáo Đạt, cũng là Huynh trưởng của Gia đình Phật tử đã hỗ trợ MN rất nhiều trong việc tìm hiểu hoàn cảnh, xét chọn 10 em học sinh này. Những việc mà cô giáo Đạt và các giáo viên cùng trường đã làm như gom góp từng 2-3 lít dầu ăn, 5-10 kg gạo, đến tận nơi tặng cho chùa, hay cho người dân vùng lũ lụt khiến MN thực sự cảm động. MN nghĩ rằng, với các giáo viên có tấm lòng như vậy, dự án sẽ có cơ hội phát triển mở rộng.

Thế dự án có được mở rộng như MN mong đợi không?

Có chứ. Chính cô giáo Đạt đi từ An Thạch, đến Tuy An, Hòa Vang, Sông Hinh v.v... lặn lội hỏi thăm rồi ghi chép lại hoàn cảnh của từng em, lập hồ sơ và gửi cho nhóm duyệt. Trong 3 năm vừa qua, từ 2005 đến 2008, từ 20 em, dự án đã mở rộng, chọn bảo trợ được hơn 60 em. Sông Hinh thuộc vùng kinh tế mới, cách Phú Yên 40km, đường núi, chưa khai hoang, rất khó đi lại, thường hay bị sạt lở, lũ lụt. Người dân sống bằng nghề nông, trồng để ăn chứ không đủ để bán. Vì vùng rừng núi, xa xôi, hiếm trở nên rất thiếu giáo viên, chỉ có trường cấp 1. Muốn đi học cấp 2, các em lội bộ vài cây số, còn muốn học lên cấp 3 thì phải xuống Phú Yên, thuê nhà trọ. Vì thế, hầu hết các em đều nghỉ học sau khi hết lớp 9, toàn vùng chỉ khoảng 2-3 gia đình có đủ điều kiện cho con mình ra thành phố học tiếp cấp 3.

MN có thể chia sẻ cụ thể hơn hoàn cảnh của một vài em học sinh trong dự án Phú Yên được không?

Bé Lê Thị Thanh Tú, học sinh xuất sắc lớp 2D của trường tiểu học Sơn Nguyên thì hoàn cảnh gia đình rất đáng thương. Mẹ bệnh thần kinh, Cha em bỏ đi lấy vợ khác, hiện nay hai mẹ con sống nhờ tình thương và sự đùm bọc của những người dân trong buôn dân tộc. Được những lời nhận xét của Cô giáo chủ nhiệm trong sổ Học bạ về bé Thanh Tú như ‘Tác phong gọn gàng, nhanh nhẹn. Biết giúp đỡ bạn bè, có tinh thần học tập cao. Làm toán nhanh, chính xác v.v..., càng thương thật nhiều cô học trò nhỏ sinh ra trong gia đình kém may mắn nhưng hứa hẹn một tài năng, một con người nhân hậu nếu em được chăm sóc, được ươm mầm giáo dục thích hợp.

Còn hoàn cảnh một em học sinh nữa là em Nguyễn Thị Thúy Vân. Vân nhận học bổng của chương trình GMBT từ 2006 lúc em học lớp 11. Mười hai năm liền là học sinh giỏi, Vân xuất sắc vượt qua kỳ thi tuyển sinh đại học cam go, bước vào giảng đường đại học, dần dần từng bước

thực hiện ước mơ vượt qua đồng ruộng, quanh năm bán mặt cho đất, bán lưng cho trời vẫn không đủ ăn như bố mẹ em. Năm học 2007-2008 vừa qua, Vân lại tiếp tục là một trong những sinh viên đứng đầu lớp của ngành Quản trị Kinh doanh, Đại Học Quang Trung, thành phố Quy Nhơn, tỉnh Bình Định.

Trong tập hồ sơ của dự án Phú Yên, Nhơn lần từng trang, từng trang kể về hoàn cảnh gia đình mà Nhơn như thuộc nằm lòng. Theo Nhơn, mỗi năm, thời điểm hạnh phúc nhất là lúc nhận được chồng hồ sơ từ Việt Nam gửi qua, bao gồm sổ liên lạc, giấy khen, thư cảm ơn và một món quà tinh thần nho nhỏ từ các em. Không phải bàn cãi chính kết quả học tập của các em là món quà lớn nhất, những món quà be bé xinh xinh như một tranh xé giấy thủ công, tranh vẽ bằng chì sáp, hoặc một tấm thiệp chúc Tết, chúc sinh nhật v.v... cũng làm nhịp tim của cô Điều phối viên dự án bồi hồi không kém. Tất cả những thông tin này, Nhơn đều lưu giữ cẩn thận, mỗi em một trang riêng, mỗi dự án một hồ sơ riêng và sau khi kết thúc một năm học, gửi toàn bộ thông tin đó đến người bảo trợ của các em. Giờ từng sổ liên lạc, nhập điểm từng em, lưu từng tấm giấy khen vào hồ sơ, nhìn các em ngày mỗi lớn, MN cảm thấy vô cùng hạnh phúc vì điều đó chứng minh những nỗ lực hiện nay của MN và các bạn trong nhóm GMBT, duy trì việc cấp học bổng cho các em trong suốt 7 năm qua là không lãng phí.

Trong chồng hồ sơ của dự án Phú Yên, tôi được cầm tận tay tấm thiệp của em Nguyễn Thị Thuý Vân, em SV năm nhất ngành Quản trị kinh doanh của Đại Học Quang Trung, thành phố Quy Nhơn, Bình Định kể trên là một chùm hoa màu cam, không rõ hoa gì, có lẽ là một loại hoa dại ở quê em, mà em thường thấy mỗi ngày đi học, xung quanh là khá nhiều những chữ Happy, Happy nắn nót. Thiệp khá giản dị nhưng những dòng chữ bên trong thật sự làm tôi xúc động.

Vân viết “*Thật ra em cũng muốn gửi đến mấy anh chị một thứ gì đó gọi là. Nhưng vì không có năng khiếu vẽ nên tấm thiệp này có lẽ bị xếp vào loại F. Nhưng quan trọng nhất đối với em vẫn là tấm lòng, em gửi lời cảm ơn sâu sắc nhất đến các anh chị. Lúc nhỏ, em luôn suy nghĩ tại sao mình lại được sinh ra trong một gia đình nghèo khổ thế này? Sao mình đi học mỗi ngày với chỉ một cái áo, đôi dép đã đứt quai, trong khi các bạn cùng lớp lúc nào cũng sáng sủa, mới mẻ, được bố mẹ cho tiền ăn sáng và dẫn đến lớp. Nhìn bạn khác chơi búp bê, em cảm cục đất nặng mà tức tối. Những lúc ấy em đâu biết rằng những thứ ấy đâu quan trọng chút nào! Tình thương ba má dành cho em là cả đại dương mênh mông. Em còn hạnh phúc và may mắn hơn rất rất nhiều người khác. Đúng là khi lớn lên con người ta cũng trưởng thành hơn về nhận thức. Bây giờ em chỉ có một ước nguyện là mọi người xung quanh em đều được vui vẻ. Em muốn được làm cho ba má, người thân vui lòng, xóa bớt những thời gian vất vả, khó khăn. Xung quanh em còn biết bao nhiều điều tốt đẹp, các anh, chị chẳng hạn, những con người đầy lòng nhân ái...”*

Niềm vui của các em khi đến lớp học

Và những lần khác, khi nỗi nhớ nhà dâng tràn, khi tưởng chừng không thể vượt qua những gánh nặng học phí, tiền trọ, sách vở v.v., Vân lại đặt bút viết cho GMBT như tìm một sự xẻ chia, đồng cảm.

Dự định lúc đầu chỉ là một chút tản mạn, một chút lang mang, đàm luận về cái duyên của MN – Cô bạn Điều phối viên dự án của nhóm GMBT khi chọn Phú Yên, một vùng đất xa xôi lập dự án giáo dục, không ngờ đã viết được nhiều như vậy. Thôi thì, nếu quý vị độc giả vẫn còn đủ kiên nhẫn đọc đến những dòng chữ này, xin cho HĐ tôi, một lần nữa mượn lời của cô sinh viên năm nhất Thuý Vân thay lời kết.

“Một lần nữa em xin chân thành cảm ơn tấm lòng nhân ái của các cô chú bảo trợ, các anh chị trong nhóm GMBT đã không ngại vất vả, làm việc tình nguyện, chuyển số tiền bảo trợ đó đến chúng em. Em mong rằng tấm lòng đó sẽ trải rộng khắp mọi nơi”.

Vâng, mong rằng tấm lòng nhân ái sẽ trải rộng khắp mọi nơi, cho những ước mơ từng ngày chinh phục đỉnh cao học vấn, thay đổi số phận của Y Cam, Thanh Tú, Thuý Vân và hàng trăm em học sinh nghèo, hiếu học khác trong các dự án giáo dục của GMBT sớm thành hiện thực. Mong lắm thay!

Hồng Đức
Giám Đốc Dự Án

H4h members, families & friends at the footy day out

PRESIDENT'S LETTER

Dear friends,

Welcome to the latest edition of the Hands for Hope (H4H) newsletter.

The end of financial year always signifies a busy period for the team at H4H, particularly the project team, simply because the Vietnamese school year also concludes in June.

We are currently busy coordinating many school reports and student correspondences from all over Vietnam, so they can be sent to our project teams in Melbourne, in preparation for the annual project appraisal process. This is an extremely important and valuable part of the H4H processes as Ms Mai Nhon, education project co-ordinators, explains in her interview.

From our humble beginnings in 2000, our education program sponsored just 20 children from Hue. But thanks to all your generous donations, we are very pleased to announce that we funded just over \$50,000 to our education program in the last school year alone. Our education program now gives hope and provides a brighter future to more than 800 students across many provinces of Vietnam.

Our objective over the next few years is to expand our medical and infrastructure programs which aim to change the lives of underprivileged children in Vietnam for a better future. To date, we have provided free corrective surgeries for more than 400 underprivileged children from remote areas of Vietnam. Our medical program co-ordinator, Ms Thu Duong has come back from Vietnam after completing 70 corrective surgeries in April 09 and will undertake another field trip in November 2009. We are also in the process of planning an infrastructure expedition in summer 2010 and look to increase this to two expeditions per year.

During these tough economic conditions, many charities have reduced funding on their programs, but

the harsh reality is that poverty doesn't discriminate and there are still many underprivileged children in Vietnam who need help more than ever before. We truly believe in our motto "Giving a chance, making a difference" which prompted us to go against the trend and increase our funding for the medical and infrastructure program to \$30,000 and \$10,000 respectively. Your continual generosity and support will ensure chances are continued to be given to make a difference to the lives of underprivileged children in Vietnam.

Our Walk-A-Thon in April was a great success and you can read all about it in our event report. H4H's premier event is the Annual Fundraising Dinner, which is themed "On Their Way" will be held this year on 18th September. The event attracts over 400 people including business sponsors, donors, supporters, the media and general public each year. This year, to ensure its success, we are looking for event sponsors and over 40 volunteers to be table captains, sell tickets, be guest ushers and help out on the night. I encourage you to sign up as a volunteer for the night with the event manager ASAP. It is sure to be a wonderful night.

Our Volunteer Co-ordinator, Phuong Nguyen has been extremely busy with the many member activities. She has delivered a detailed report of the H4H's activities and we hope this will entice potential members to join H4H and make a difference to the children of Vietnam. Please don't hesitate to contact her to find out more about volunteering opportunities.

I look forward to meeting new and existing members, donors, sponsors and supporters at our 9th Annual Fundraising Dinner.

Warm wishes
Nhan Nguyen
President

Participants warming up before the walk

WALK-A-THON 2009 RESULTS

There were around 170 people attended Hands For Hope 2009 Walk-A-Thon "Walk for Those who Can't" at Studley Park Fairfield, Victoria. We have raised \$18,124.30 on the day and the rest were donations around Australia. The net proceeds of the 2009 Walk-A-thon was \$27,756.40.

The results of the Walk-A-Thon would enable Hands for Hope to fund for the costs of 89 corrective surgeries for children with disabilities in Vietnam, giving them a better chance in life.

In the past few months, our Coordinator Ms Thu Duong has went back to Vietnam and successfully completed organising 70 corrective surgery cases. We aim to provide 100 corrective surgeries a year going forward.

Below are details of the winners for 2009 Walk-A-Thon:

1st person to reach the finished line - Mr Martin Vo
 Raised highest amount of money - Mr Thi Nguyen \$650
 Youngest participant - 3 years old Nathan Tran.
 Oldest participant - 76 years old Mrs Le Thi Cam Nhung.

Awarding prize to the oldest participant

Hands for Hope would like to thank everyone who have attended the event, the following sponsors, participating organisations and the media:

Sponsors

Diamond Head Fashions
 Happy Receptions
 Ly Hong Phone Cards
 Zuffa Cafe
 Love Pho
 Essendon Football Club
 Bình Hưng Groceries
 Dr. Teresa Nguyen
 Mr Hoa Nguyen & Andrew Nguyen
 Mr Duc Trinh & Nguyen Trinh

Organisations

GPDT Đại Bi Quan Âm
 GPDT Chánh Đạo
 GPDT Đại Bi Quảng Đức
 Yet Kieu Scout Group
 International Artist Academy
 Vietnamese Community in Australia
 Vietnamese Student Association of Victoria

Media

SBS Radio – Vietnamese Program
 SBS Worldview
 Radio 97.4 FM

Cuong Nguyen
Fundraising Co-ordinator

Hardwork catching pippies...

...but we caught just enough for dinner

HANDS FOR HOPE MEMBER'S ACTIVITIES

It's been 4 months since our last newsletter edition. Many things had happened during those short 4 months. H4H members had worked tirelessly to successfully organised one of our main fundraising events of the year being the Walk-A-Thon (refer to Walk-A-Thon report). Apart from the core work we do within H4H, we also aim to create opportunities where members can relax and enjoy each other's companies through various social activities. Below is a list of activities that occurred throughout the last 4 months.

15/3/09

High level planning day

Newly elected Management Team met up to plan, set goals & strategies which we can focus on for both short and long term.

From 22/3/09

Badminton Sport Day at Gilmore Girls School

Victoria Badminton & Australian Vietnamese Women's Association have joined forces to provide H4H members & the public free badminton courts to play on every Sunday afternoon.

31/3/09

WAT Mailout

H4H members gathered to prepare mails to send out to H4H supporters promoting H4H upcoming walkathon at Studley Park - Fairfield

18/4/09

WAT Saturday at Studley Park- Fairfield

(Please refer to Walk-A-Thon report)

24-26/4/09

WAT Retreat - Venus Bay

After much hard work put into the organisation of H4H walkathon, our members headed off to Venus Bay for the weekend away. We managed to do lots of activities both outdoor & indoor. We all had a relaxing time and fully rejuvenated.

7/6/09

Footy day out (Essendon vs Adelaide)

H4H members, families & friends went to watch the football match between Essendon vs Adelaide with free tickets sponsored by the Essendon Football club. We also participated in the "Walk in Harmony" from Flemington community centre to Ethiad Stadium which was organised by Essendon Football club prior to the match.

Upcoming Events:

August	VSA Indoor Soccer Competition Footy match round 19 Issue of bi annual newsletter
September	Annual Fundraising Dinner
October	Bi-annual retreat
November	Annual General Meeting
December	Christmas party

Monthly meetings are held on the first Tuesday of the month and our project appraisal process commences in July until September. Please contact us for more details.

Phuong Nguyen
Volunteer Co-Ordinator

Mai Nhon and the students with their presents

PROJECT PHU YEN
A CHANCE DISCOVERY OF MAI NHON

One Saturday afternoon of July 2008 the H4H team gathered at my place for the long anticipated student documentations and results from over 20 educational projects that we managed over the year. The entire afternoon saw us opening paper deliveries; filing student records, documents, school reports and certificates of academic achievements; reading letters then trawling through databases to record the newly arrived batches of information.

These highly mounted stacks of heavy documents were sent to Melbourne from numerous far away country towns of Vietnam. Our members, their friends and relatives have generously tugged the parcels in their luggage and lovingly hand delivered them to us after returning from trips and holidays in Vietnam, saving the group substantial amounts of postage delivery fees. Thanks to their help, over the years the overheads of H4H have always been low, ranging from only 3% to 4% and allowing the remaining donations to be spent on sponsorship.

Reviewing student documents, letters and academic results has always been one of our most meaningful and long awaited tasks since it allows an opportunity for the team to actually see and touch the fruits of our labor, kindly supported by many generous others through out the year. For each student, based on their current and historical academic achievements, personal circumstances and feedbacks from local the project representatives (for instance nuns, priest or school teachers in the region) our group committees will evaluate whether financial assistance will continue over the following year.

Perhaps being the owner of our meeting location, I was granted the privilege to lead our meeting for project

Phu Yen-one of our largest projects with the heaviest amount of admin work- and shoulder the responsibilities of regularly supplying stationery and refreshments, adjusting room temperature and running around servicing busy members digging away through our piles of work until well after 7PM, when all jobs were done. To return the honour of being 'slaved' around all afternoon I held Mai Nhon, the coordinator of project Phu Yen, in captive to engage in the following interview conversation:

Why Phu Yen ?

It was totally unexpected. In 2005, I decided to take six months off work to go backpacking throughout Vietnam. I traveled from North to South, visited over 139 towns and donated a shelf full of books to children in each of these places. In order to accomplish this I had to spend my entire savings of over two years to cover the costs. Originally the main purpose of my trip was to merely donate books to deprived and disadvantaged kids, but unexpectedly an excellent idea came to me that if a team of well trusted locals is available, we could organize a scholarship program to continue assisting children with potential but lack the means for proper education. I didn't waste any opportunity for a thorough research and soon enough discovered that the town An Thach of Tuy An in the Phu Yen province was actually the most suitable place for this program.

Do you have any fond memories in particular with the children here?

When arriving at An Thach, I came across a small group of children aged between 12 and 13 from the local temple youth group. Each child had an amazingly

bright, fresh and intelligent face and a ragged outfit that had been so long worn it carried the colour of spoiled congee. Upon closer look, you can see many tiny traces of uneven stitches, patching together torn areas on the old decomposing fabric—probably lovingly done by their mothers or sisters for an uncountable number of times. Without the logo on their outfit I wouldn't have known it was actually a school uniform. After chatting with these kids I've learnt that many only owned one outfit and it was currently what they had on, a single thing to be worn at home, school, temple, church or anywhere else! The majority spent a part of their day at school and the remaining hours working in odd jobs such as selling lotto tickets, herding cattle or other labor tasks like fetching water for households whilst their parents were busy in town trading goods and labor for a living.

After meeting these kids, I felt it was right to begin the scholarship program here at An Thach. Their academic achievements are not exactly marvelous but considering the circumstances and backgrounds, I totally felt for them—children without a normal childhood. The juggling of studies, work, household chores and care of younger siblings is part of their daily life therefore a mere pass grade is already an outstanding achievement for any child in that situation. With the help of Dat—a local teacher and the temple youth group leader— I short listed 10 students from this town: 3 with good and 7 with average academic results. Dat contributed tremendous help in our research for the students' background and suitability during the selection process. She and several other good-hearted colleagues had long been quite active in charity work at this town. I was quite touched to know that despite living in difficult conditions they managed to rally others to donate bits and pieces of basic survival goods such as cooking oil or rice and actually hand delivered them to the temples or victims of disastrous storms. I personally thought, with the help of these benevolent individuals there is a good chance our scholarship program will succeed.

So did the project come about as you had hoped?

Of course! Dat gathered and collated details of many local deprived students then travelled to Tuy An, Hoa Vang, Song Hinh etc to hunt down full stories about each pupil's life for us to shortlist. Since 2005 this project has grown from sponsoring 20 to now 60 children in the past 3 years. Song Hinh, one of the places our program covers, is a developing region 40 km from Phu Yen. It has no basic infrastructures such as roads or footpaths making it extremely difficult for people to travel back and forth. Natural disasters like storms and flood are also often encountered. The locals are mainly farmers but their crops could barely yield enough to feed the town's population; most are from the Kinh ethnic minority group, cohabitating with other local Vietnamese. Getting to this place is quite a tedious or even dangerous journey, making it very hard to attract teachers to this town. Only primary school teachers can be found here. To attend junior secondary school, students would have to walk a further several kilometers to reach one. Senior secondary school would require them moving Phu Yen, then of

course live away from home. Given the circumstances, the majority of children would have no choice but to leave school after year 9 except for the very small number of students from families that could afford to send them away to complete high school.

Can you share with us some stories about students sponsored by project Phu Yen?

Sure, Le Thi Thanh Tu is an academically outstanding member of class 2D at Son Nguyet Primary School. Her family has quite a sad story. Mum has been suffering from a mental illness and dad has abandoned the family for another woman, leaving the mother and young child to fend for themselves. According to the teachers' comments on her school reports, Tu is a very bright, intelligent, neat and well-rounded child. Not only does she get along amazingly well with people and enjoy helping others Tu also excels in art, literacy, mathematics and stage performance. She is truly a gifted child with many great talents. It would be such an awful waste if gifted children like this missed out on a proper education merely due to a lack of opportunities.

One other student that I'd also like to mention is Nguyen Thi Thuy Van, who has been receiving scholarships from H4H since 2006, at grade 11. Through out her 12 years of schooling Van had always attained outstanding academic achievements, excelled in all exams and of course won offers to university. Like many others her childhood years were not at all fluff and comfy. As a rural student Van had to walk a long way everyday, cross several meadows and dams just to get to school. Any spare time on her hands was predominantly spent slaving over labor work on the meadows to help earn food for the family. In the past year, despite any hardships Van continued to remain one of the top Business Administrative Management students of the Quang Trung University in Quy Nhon, Binh Dinh.

For every student we've sponsored in Phu Yen I remember by heart all documented details about them and their family.

I pondered to myself, how could she have such good memory? Remembering vividly every single tiny detail about each student, their family and even little stories about their siblings, friends and relatives etc. Seemed

Students eager to learn

almost like she was talking about herself or those that she had already known all her life! Occasionally our conversation would get interrupted as Mai-Nhon showed me a greeting card from one of the students- lovingly hand written to thank us for all our help. According to Mai-Nhon, the happiest moment in our job was when project document deliveries were received at our end, encompassing student stories, their reports, certificates of academic achievement, letters of thanks and small thoughtful gifts as tokens of appreciation for our support.

On one document pile, I found a lovely card from Nguyen Thi Thuy Van- the promising first year university student previously mentioned- contained numerous ‘Happy Happy’ words around a bunch of dried exotic wild flowers that she probably regularly came across on her long daily walk to school. Quite a simple card but totally touched my heart.

This is what Van wrote, *“I actually really wanted to come up with something more eye-catching and creative but my artistic skills just couldn’t make that happen so I guess this card of mine will probably be F-grade. But the most important thing I suppose really boils down to the thought so I just wanted to send across my greatest gratitude and most sincere thanks to you all. As a little girl, I always despised the fact that I was born into a family with so much hardship. Why did I have so little, only ever owned a single outfit and a broken pair of thongs while everyone else at school was always happy, neatly clothed, fully fed and had just about everything. Looking at others with dolls to play while my toys were merely dough made from dirt made me so resentful of life. But back then I didn’t realize that those materialistic stuff just did not matter but the love I got from my parents and family were truly well above and far greater than everything else combined. I was actually a lot more fortunately than many others who did not have this love. Right now I only want everyone around me to live happily. I hope to make my parents proud and share with them any burdens the family faces. Surrounding me are so many wonderful blessings and incredibly*

generous admirable people like you guys who help make a difference....”

Many other times when she was feeling homesick and depressed from the heavy burden of tuition cost Van would write to us for some solace and empathy.

I initially thought this would just be a casual chat with Mai-Nhon about her chance stumble upon this project and how it all began from such a far far away place, totally unexpected to turn out a story of this length. Since you’ve followed the story through to this end, please allow me to borrow Thuy Van’s words to summarize...

“Just once more, I would like to sincerely thank all our sponsors and members of the H4H group who have donated their time, resources and effort to enable us such wonderful opportunities. I hope this generosity will spread everywhere...”

Yes, it is much hoped that the goodwill and giving will continue to grow, to make a difference in the lives of young people like Y Cam, Thanh Tu, Thuy Van and many other unfortunate children currently awaiting the H4H projects, for a chance to a better life. Much hope indeed!

Hong Duc
Project Director

ACKNOWLEDGEMENT TO SPONSORS - CẢM ƠN

Generous support by commercial organisations and individuals enables H4H to carry out its work in education and health for the disadvantaged children in remote regions of Vietnam. H4H is very pleased to give a warm thanks to all its sponsors for their valuable support.

Nhóm Góp Một Bàn Tay xin chân thành cảm ơn sự hỗ trợ tinh thần, tài chính, công sức và thời gian của quý mạnh thường quân, hội đoàn, đoàn thể, các cơ quan truyền thông và doanh nghiệp trong năm tài chính vừa qua. Vì sự hạn hẹp của bản tin, chúng tôi không thể liệt kê hết tất cả tên. Kính mong quý vị thông cảm.

Bronze

Dr Hong Vo - Em Dental, Victoria
Leggo Stockdale -St Albans, Victoria
Ms Huong Chau, Mr Thien Bui
Mr Tam Vo
Mr and Mrs Ha Lu, Kew, Victoria
Pho Hung Vuong – Richmond, Victoria
Pho Chu The – Richmond, Victoria
Symplicit Pty Ltd, Richmond, Victoria
Thanh Phong Restaurant, Richmond, Victoria
Mr Ken Bui

Silver

Surry Hill Dry Cleaner & Alteration
Mr Henry Lam

Gold

Dr Thi Thao Nguyen, Victoria
Multi-Financial Solutions Pty Ltd
PP Apparel Pty Ltd

Project Partners & Sponsors

Mr PTA, Queensland
OzQuest – Infrastructure
Rotary Club of Springvale City – Education and Medical
Australia Asia Foundation – Education
Ms Trang Ho, Footscray – Education
Lam Chan Thai & Dang Thi Thu - Medical
Truss-Rite Pty Ltd, Victoria – Education

Community Fundraising Partners

Kate Ngo and friends, Victoria
Bank of Queensland – Springvale branch, Victoria

SPONSORSHIP FORM

Hands for Hope fully relies on the generous public donations to maintain and develop our projects, providing direct assistance to the underprivileged children in Vietnam. You can become a sponsor by simply completing the sponsorship form below and send it back to us. All donations will be receipted promptly. Alternatively, please visit our website or contact us directly to find out more about our projects and how you can assist.

Để thực hiện được tất cả những dự án, chúng tôi rất mong mỗi sự đóng góp về mặt tài chính từ phía những mạnh thường quân giàu lòng hảo tâm. Nếu quý vị muốn trở thành người bảo trợ cho những dự án, xin quý vị điền vào phiếu bảo trợ dưới đây và gửi về hộp thư của nhóm. Xin chân thành cảm ơn quý vị.

PHIẾU BẢO TRỢ / SPONSORSHIP FORM

Họ và Tên (*Full Name*):

Điện Thoại (*Telephone*):

Địa Chỉ (*Address*):

Số tiền bảo trợ (*Donation Amount*) \$

Tôi muốn đóng góp vô quỹ ủng hộ. (*I would like to support as a general donation*)

Tôi muốn bảo trợ Chương Trình Giúp Trẻ Nghèo Đi Học, \$50/năm mỗi học sinh.
(*I would like to become a sponsor in the Education Sponsorship Program, for \$50/ year per student*)

Tôi muốn bảo trợ Chương Trình Giúp Trẻ Em Tật Nguyền, \$300 mỗi em.
(*I would like to sponsor in the Corrective Surgery Program, for \$300 per child*)

Chi phiếu / ngân phiếu xin để “Hands For Hope Inc.” và gửi kèm với phiếu bảo trợ này đến:
(*Please send form & cheque/money order made payable to “Hands for Hope Inc.” to*):

HANDS FOR HOPE, PO BOX 809 SUNSHINE MDC, VIC 3020 AUSTRALIA

Hoặc xin liên lạc chúng tôi để chuyển tiền qua ngân hàng
(*Or contact us to donate through direct banking*):

Telephone: 0403 569 121 Email: h4h@handsforhope.org.au

9th

ANNUAL FUNDRAISING DINNER
BUỔI CƠM GÂY QUỸ HÀNG NĂM

ON THEIR WAY

FRIDAY

6:30 FOR 7PM START
18 SEPTEMBER 2009

HAPPY RECEPTIONS

199—203 UNION RD ASCOT VALE
MELWAY REFERENCE 28:G9

DINNER

LIVE ENTERTAINMENT
CHARITY AUCTION

CONTACT - XIN LIÊN LẠC

CUONG NGUYEN 0403 569 121
H4H@HANDSFORHOPE.ORG.AU

TICKET
PRICE

NORMAL
\$50

V.I.P.
\$80

Giving a chance. Making a difference.

www.HANDSFORHOPE.org.au

Reg. No: A0040881V